

POLITICA DE AUTOFINANȚARE ȘI PROBLEMELE ASIGURĂRII ECHILIBRULUI FINANCIAR

STARȘII MIHAIL

Student an. 3, Facultatea Economie, UASM

Rezultatele prezentate se referă la autofinanțarea care poate fi asociată cu un fond de acumulare pe care întreprinderea îl obține din propria activitate și este o consecință sintetică a diferitor aspecte ale politicii sale.

Scopul cercetărilor este de a evalua condițiile fundamentale ale activității reușite a întreprinderii și menținerea echilibrului financiar dintre patrimoniul și sursele de finanțare a activelor.

Pentru realizarea scopului propus au fost înaintate următoarele obiective: elucidarea esenței și importanței autofinanțării în asigurarea echilibrului financiar, calculul ratelor de solvabilitate la nivelul entității cu profil agricol, identificarea condițiilor de realizare a echilibrului financiar, calculul și analiza fondului de rulment, calculul normativului fondului de rulment, formularea concluziilor și elaborarea recomandărilor.

Cercetările au fost realizate la Departamentul Economie, marketing și științe socio – umane în baza datelor SRL "Agro - Cimișeni" din r. Criuleni, satul Cimișeni. În calitate de metode de cercetare au fost utilizate: metoda grafică, analiza, sinteza, inducția, deducția, metoda tabelară, metoda ratelor.

În baza rezultatelor obținute am constatat că entitatea analizată înregistrează un fond de rulment negativ în valoare de -1853714,8 lei, ceea ce semnifică un surplus de resurse temporare în raport cu nevoile corespunzătoare de capital circulant. Ea poate fi apreciată pozitiv, dacă este rezultatul accelerării rotației activelor circulante și al angajării de datorii cu scadențe.

Rezultatele cercetărilor au permis formularea următoarelor concluzii și recomandări:

Din punct de vedere al raționalității economice, autofinanțarea este o resursă scumpă. Costul autofinanțării este rentabilitatea economică, ce trebuie să fie mai mare decât rata medie a dobânzii pentru a avea levier financiar. Dacă afacerea care a generat anumite surse este suficient de rentabilă, înseamnă că reinvestirea lor este cel mai bun plasament pe care îl oferă piața. Limita autofinanțării este dată de principiul diversificării plasamentului. Diversificarea plasamentului este efectiv un factor de reducere a riscului. Măsura riscului unui portofoliu permite observarea factorilor care determină importanța acestui risc și arată influența coeficientului de legătură între diferitele rate de solvabilitate.

Una din condițiile fundamentale ale activității reușite a întreprinderii o constituie atingerea și menținerea echilibrului financiar dintre patrimoniul și sursele de finanțare a activelor. Asigurarea echilibrului financiar are o mulțime de aspecte, dintre care cel mai important presupune concordanța dintre activele curente și sursele de acoperire a lor.

Nevoia de fond de rulment este expresia realizării echilibrului financiar pe termen scurt, respectiv a echilibrului dintre necesarul și sursele de capitaluri temporare, reînnoibile permanent.

Valoarea pozitivă a nevoii de fond de rulment, semnifică un surplus de nevoi de stocuri și creanțe (temporare) în raport cu sursele temporare posibile de mobilizat. Valoarea negativă a indicatorului semnifică un surplus de resurse temporare în raport cu nevoile corespunzătoare de capitaluri circulante.

La entitatea analizată în perioada anilor 2018-2020 fondul de rulment net în 2018 a înregistrat o valoare negativă, însă în următorii 2 ani se observă o tendință de majorare a fondului de rulment net. Totodată se observă o tendință de majorare a fondului de rulment în anul 2020 față de anul 2018 cu 3612407 mii lei, respectiv cu 599525 mii lei în 2019 . De aici rezultă că entitatea dispune de surse proprii de finanțare a activelor curente.

Conducător științific – dr., conf. univ. Nirean Elena